

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Mire, senyor Castelló, açò és una sessió de control al govern valencià i crec que va vosté una mica despistat plantejant altre tipus de temes que no tenen res a veure amb la gestió. *(Veus)* Pot ser això de l'OTAN o potser...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

...o pot ser una cosa que estan fent vostés, que recorda molt i molt a allò que fan tots els dies els seus socis de l'extrema dreta, que és tractar d'enfangar el debat que en aquesta noble seu... *(aplaudiments)* parlant només de procediments judicials i parlant... *(veus)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

Disculpe la interrupció. *(Veus)*

Senyories, per favor!

Senyor David García, no està vosté en l'ús de la paraula!

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

El temps, el temps.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Perdó.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

...parlant només de procediments judicials i tractant d'instrumentalitzar-los per a fer l'única cosa que a vostés els interessa i que els ha interessat al llarg de tots aquests mesos. Perquè a vostés no els ha interessat en cap moment la situació d'eixa menor ni els problemes que patixen els menors als centres públics. A vostés l'únic que els ha interessat és guanyar vots. I saben per què instrumentalitzen els procediments judicials i aquest tipus de situacions? Perquè no tenen projecte, perquè són un *erial*. Li ho ha dit abans el vosté el conseller. Un *erial*, senyor Castelló. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Continuarem amb la sessió de control. La pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Compromís, realitzarà el portaveu adjunt il·lustre diputat Vicent Marzà, donada la malaltia de la síndica.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Marzà Ibáñez:

Gràcies, senyor president.

Vull començar aquesta intervenció desitjant la ràpida recuperació de la nostra síndica, que és qui deuria estar ací, i no jo, substanciant aquesta pregunta.

I començar amb un agraïment a dos dones, a dos donasses valencianes. Primer de tot, a la nostra companya i amiga Mónica Oltra. Gràcies, companya, per la teua generositat deixant-te la pell per millorar la vida dels més vulnerables. Gràcies per fer possible que hi haja un govern d'esquerres en este país que millore la vida de tantíssima gent. Gràcies per donar exemple que no tots som iguals, que som capaços de posar per damunt de tot els interessos col·lectius i seguir treballant per la vida de les persones vulnerables. Gràcies també per fer un pas al costat per a fer-ne deu cap endavant. Gràcies perquè ací estarem esperant-te, al teu costat, perquè quan este mal son acabe pugues tornar amb més força que mai per a seguir millorant la vida de la gent. Gràcies, companya Mónica Oltra. *(Aplaudiments)*

Gràcies... –deia dos donasses valencianes– gràcies, companya, vicepresidenta Aitana Mas. Gràcies per acceptar aquest repte, gràcies per fer-ho en una situació tan difícil i gràcies per afrontar aquest repte. Estem segurs que així serà i tens tot el suport de tot Compromís per a fer-ho, i ho sabem, perquè ho faràs molt bé. I estarem sempre al teu costat. Gràcies i ens tens per al que necessites. *(Aplaudiments)*

President, companyes i companys, deia, el Botànic és més necessari que mai. És més necessari que mai i tenim una responsabilitat enorme davant la situació que està vivint el nostre poble, davant d'una situació en la qual cada vegada a més gent li costa arribar a final de mes. Les polítiques que milloren el dia a dia de la nostra gent són més necessàries que mai, són més vigents que mai.

Necessitem seguir sent eixa illa de certesa que hem sigut en aquest oceà d'incertesa a cada valencià i valenciana durant set anys. Hem de continuar sent-ho durant molts més anys.

I per a fer això, companyes i companys, amigues i amics, hem pogut demostrar que l'única manera és governar en coalició, que l'única manera és governar la diversitat del nostre poble en coalició, arribant a acords, dialogant, cohesionant-nos i posant per davant la vida de totes i cadascuna de les persones que formen el nostre xicotet país, posant per davant la majoria social treballadora d'este país per a millorar les seues vides cada dia. I això és el Botànic i això és el que anem a

seguir fent, que és possible demostrar que possible enfortir els serveis públics en plena crisi.

Sí, que és possible rebaixar el cost de vida de la gent més vulnerable i, alhora, generar més ocupació i de major qualitat; que és possible estimar i protegir el nostre territori, la nostra cultura, la nostra llengua i aconseguir captar més inversions internacionals que mai; que és possible fer pagar a qui més té perquè qui més patix pugui arribar a final de mes; que és possible ser estables i eixir de la vergonya que ens feien passar per ser valencians i valencianes els governs anteriors, que retornaven diners a Europa, eixos que donen lliçons d'estabilitat que no utilitzaven els diners per a construir escoles 0-3. I davant d'això, el nostre govern fa gratuït els dos anys per a totes les persones perquè siga més fàcil la seua vida.

És més necessari que mai el nostre Botànic. Perquè sí, només des del Botànic podrem continuar millorant la vida dels valencians i les valencianes, perquè només nosaltres, companyes i companys, serem capaços de seguir avançant i fer avançar el nostre poble.

Necessitem que la Generalitat seguisca governada pels qui treballem honradament pels interessos dels valencians i les valencianes.

Necessitem que no tornen qui retallaven els drets dels valencians i les valencianes amanint corrupteles per a fugir amb els diners dels valencians i les valencianes a Suïssa.

Necessitem que no tornen els que protegixen els de dalt per a oprimir els de baix. Necesitem que seguim el Botànic. I ho anem a fer i ho farem amb la força de la raó i de la justícia per a seguir millorant la vida de totes i cadascuna de les persones que estan al nostre poble. Des de Compromís ho sabem i ho anem a fer, i donarem del 200%.

I, mire, 40 anys després de recuperar parcialment el nostre autogovern necessitem una agenda valenciana. Una agenda valenciana que es faça forta, que respecte els valencians i les valencianes, governe qui governe a Madrid.

Perquè arribats a este punt és evident, no hi ha hagut govern de l'estat que haja respectat els valencians i les valencianes. No hi ha hagut govern de l'estat que haja complert amb els valencians i les valencianes. Precisament d'això li feia la pregunta el nostre company Joan Baldoví al president del govern de l'estat tan sols fa uns dies, i li preguntava precisament que per què mai els valencians i les valencianes rebem les inversions que són necessàries, per què sempre en rebem menys de les pressupostades, per què altres territoris sempre en reben més. I ens deien que això era generar «agravios territoriales».

Qui genera agravis territorials? ¿Aquell que no invertix i no complix amb els valencians i les valencianes? ¿O qui demana que s'execute, per exemple, el corredor mediterrani, qui demana que es milloren les rodalies, qui demana que no tinguem el pitjor servei de tot l'estat? Qui fomenta eixos agravis territorials?

Miren, nosaltres no anem a seguir ni l'agenda de la dreta, ni la submissió a ningú que no siga el poble valencià. Perquè sí, perquè hem de seguir posant el cos si fa falta per parar el feixisme...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria.

El senyor Marzà Ibáñez:

...com han fet els joves que Pego, que exigim que s'acabe la persecució que estan tenint contra ells.

Per això li pregunte si eixa agenda valenciana, senyor president, que des del nostre grup farem..., si és que considera que eixa agenda valenciana i reclamar que es complisca l'Estatut d'autonomia en matèria d'inversions és fomentar el greuge territorial i quina és l'agenda perquè els valencians i les valencianes seguim recuperant la dignitat i no ens subordinem absolutament a ningú.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Correspon al president del Consell... correspon al president del Consell contestar a la qüestió plantejada.

El senyor president del Consell:

Gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Marzà.

No el trobava. (*Rient*) La veritat és que encara el buscava al govern.

Abans de res, m'afig al seu desig que la senyora Papi Robles tinga una prompta recuperació, aixina com totes les persones que en estos moments estan patint una pandèmia que encara no ha acabat definitivament i que hem de ser molt responsables, com diu el nostre conseller.

Val a dir que en estos moments tenim 900 persones hospitalitzades, menys de trenta en l'UCI, però realment la situació ha de portar-nos a una reflexió respecte a la prudència en este temps.

Moltes gràcies, senyor Marzà.

Estic segur que continuarem junts en este trajecte i m'alegre molt que hui puguem estar en este debat.

Este és un projecte que té moltes mirades, però que al final té un gran objectiu comú, l'objectiu comú és transformar esta societat valenciana, modernitzar-la i que no hi haja exclusió, si no tot el contrari; és una transformació inclusiva, una transformació en la que ningú quede al marge. I, efectivament, eixa vinculació entre creixement i redistribució, i preredistribució, és fonamental per a entendre el nou temps.

Per això és fonamental, per una banda, amb els mitjans que tinguem fer el màxim possible, no renunciar i no fer aquella mirada que tinguérem en el passat de retallar, en absolut! I per això l'Agència Valenciana és irrenunciable, absolutament irrenunciable. Tenim un problema d'infrafinançament, tenim un problema d'infrainversió, i tenim també un problema de visibilitat, i un problema que hi ha a l'estat, a Espanya, i és no reconèixer en molts moments quina és la veritable realitat d'Espanya, que és molt diversa, que no és una realitat tan circumscrita a un àmbit territorial.

Respecte a la infrainversió, és ben cert que hem patit en este temps moltes situacions, entre altres coses que vam tindre..., per primera vegada se va aprovar un avantprojecte de llei de pressupostos que complia amb l'Estatut i que, finalment, l'aliança entre el Partit Popular i els independentistes va fer impossible que s'aprovaren; després, sí que ja tenim el 10% previst, per primera vegada, en el pressupost, però, efectivament, en l'any 2021 no s'ha executat com nosaltres volíem. Així i tot, ha sigut el tercer major volum des que hi ha dades homologables, la qual cosa no la dic amb cap satisfacció, tot el contrari; la nostra agenda passa pel compliment estricte de l'Estatut i el compliment també estricte de tot el que té a vore tant en la inversió com en el finançament.

Saben tots vostés que el model de finançament sols es pot canviar si n'hi ha un gran acord, i eixe gran acord en estos moments no pareix possible perquè qui té una responsabilitat enorme, quan s'arriba a acords, que és precisament un partit que és el primer partit d'oposició, és incapaç d'arribar a cap acord de res! Escolte, si no s'arriba, n'hi ha acord pel Consell del Poder Judicial, que és una qüestió que s'ha fet, pràcticament, automàticament en totes les legislatures, i en esta legislatura és impossible, doncs, clar, del tema del finançament que li vaig a dir.

I, a més a més, que jo veig que el senyor Feijóo, que va començar en un bon to, i que jo crec que realment és una persona que coneix més l'Espanya plural que altres, el procés de captació al que està sotmés en estos moments per les influències «ayusianes» està portant-lo a una situació en la que no vol acordar res, i hem d'acordar el sistema de finançament, i és absolutament injust. I jo li assegure que al senyor Sánchez li ho he dit per activa, per passiva i per perifèrica, i al senyor president del Partit Popular també, li he enviat una carta, que, per cert, no m'ha contestat, des del primer dia, donant-li l'enhorabona i, al mateix temps, dient-li que havíem de dir allò que dia com a president de Galícia i que hem estat debatent junts, ho havia de portar a la realitat perquè ara era possible, ara era possible! *(Veus)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

Senyories! Senyories!

Disculpe la interrupció, president.

El senyor president del Consell:

No, bé, ja saben com són. *(Veus)*

Mire, la realitat és que nosaltres no anem a allunyar-nos de cap reivindicació, anem a persistir; de fet, ara mateix, en acabar esta sessió, tinc una reunió, que ve la ministra de infraestructures, per tal de fer allò que se va comprometre amb mi el president del govern, de la generació d'una comissió permanent de seguiment de les inversions perquè és evident que, encara que en este primer trimestre ja s'han invertit 200 milions d'euros, nosaltres el que volem és que tot allò que figure en els pressupostos s'invertisca, i és més, es puguen anar inclús més enllà.

I, en eixe sentit, n'hi ha una notícia positiva, i és que en estos moments en els fons Next Generation EU, que són uns fons fonamentals per al redreçament de la nostra economia i de la nostra comunitat, en estos moments la Comunitat Valenciana està en un informe que ha fet el BBVA en els darrers dies, està per damunt, dos punts per damunt d'allò que li correspondria en funció de la població i del PIB. Eixe és el camí, el camí és buscar fórmules per tal de redreçar una situació absolutament injusta.

I tinga en compte, senyor Marzá, tinga en compte el seu grup, que nosaltres no pensem que els greuges es provoquen des de la injustícia, els greuges es provoquen precisament quan hi ha injustícia.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Continuarem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formularà la síndica del Grup Parlamentari Ciudadanos.

La senyora Merino Peña:

Solicito que se dé por reproducida la pregunta, presidente.

Gracias.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

La pregunta diu així: ¿cuáles cree que son las preocupaciones reales de los ciudadanos de nuestra comunidad?

I una vegada formulada la pregunta des de la presidència, correspon al president del Consell donar resposta a la qüestió plantejada.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señor Merino.

Bueno, yo creo que de las preocupaciones de la ciudadanía todos somos conscientes, porque hemos visto todos